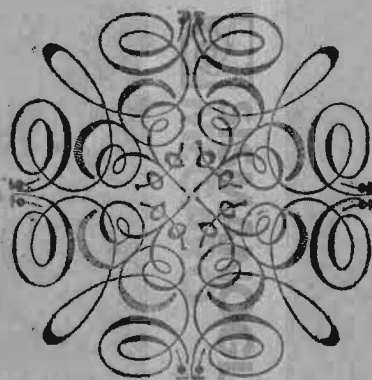

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΔΗΛΩΣΙΣ

των κατὰ καιροῦς ἐκδομένων Πα-
τριαρχικῶν καὶ Συνοδικῶν Σιγγι-
λίων περὶ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς
τοῦ Ὁρους Σινᾶ.

1729

ΠΙΛ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Ι. Α. ΒΡΕΤΟΥ.

1867

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΔΗΛΩΣΙΣ

τῶν κατὰ καιροῦς ἐκδομένων Πα-
τριαρχικῶν καὶ Συνοδικῶν Σιγγι-
λίων περὶ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς
τοῦ Ὄρους Σινᾶ.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Ι. Α. ΒΡΕΤΟΥ.

1837

Πολλά και ποικίλα λέγονται και γράφονται από
τινων μηνῶν περὶ τοῦ Σιναϊτικοῦ ζητήματος, ὅπερ
ἐπαπειλεῖ νὰ διαρρήξῃ τὴν ἁρμονίαν τῶν Ἀγίων τοῦ
Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, ἀναφέρονται δὲ καὶ Σιγγίλια Πα-
τριαρχικά καὶ Συνοδικά, ἀλλ' ὀλίγοι ἴσως τῶν ὁμο-
γενῶν ἠδυνήθησαν ἄχρι τοῦδε νὰ μορφώσωσι πεποί-
θησιν περὶ τῆς τοῦ ζητήματος ἀληθείας, ἣν τὸ ψεῦδος
ἀγωνίζεται παντὶ τρόπῳ νὰ συσκιάσῃ. Ὅθεν ὑποβοη-
θοῦντες τὴν κρίσιν πάντων τῶν εἰλικρινῶς ζηλούντων
τὰ Ἐκκλησιαστικά δίκαια, δημοσιεύομεν τὴν παροῦσαν
συνοπτικὴν ἀφήγησιν τῶν κατὰ καιροὺς ἐκδεδομένων
Πατριαρχικῶν καὶ Συνοδικῶν Σιγγιλιῶν, καὶ ἐλπί-
ζομεν ὅτι χρησιμεύσει τοῦλάχιστον πρὸς τοὺς
Σεβασμιωτάτους Ἀγίους Συνοδικούς, ὡς μικρά τις
ὁδηγία εἰς ἔρευναν καὶ μελέτην αὐτῶν τούτων τῶν
Σιγγιλιῶν, ἅπερ σώζονται πάντως καὶ ἐν τοῖς Κώδεξι
τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου.

Α. Δ.

ΣΥΝΟΙΤΙΚΗ ΔΗΛΩΣΙΣ

τῶν κατὰ καιροῦς ἐκδεδομένων Πα-
τριαρχικῶν καὶ Συνδικῶν Σιγγι-
λίων περὶ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς
τοῦ Ὄρους Σινᾶ.

Ἐκ τῶν Πρακτικῶν τῆς ἐν Χαλκηδόνι Ἀγίας Οἰ-
κουμενικῆς Συνόδου ἀποδείκνυται, ὅτι ἐν τῇ πετραία
Ἀραβία, ἐνθα κεῖται τὸ Σίναιον Ὄρος, ὁ Χριστιανισμὸς
ἤχμαζε κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, καὶ ὑπῆρχον πολλὰ
Μοναστήρια καὶ Ἐπισκοπαί, ὧν μία ἦν καὶ ἡ τοῦ Σι-
ναίου Ὄρους. Ἐκ τῶν αὐτῶν Πρακτικῶν ἀποδείκνυ-
ται ἐπίσης, ὅτι αἱ Ἐπισκοπαί ἐκεῖναι ὑπέκειντο ἐκ-
κλησιαστικῶς τῷ Πατριαρχικῷ Θρόνῳ τῶν Ἱεροσο-
λύμων, καὶ ὅτι προὑπαρχούσης περὶ συνόρων διαφω-
νίας μεταξύ τῶν θρόνων Ἀντιοχείας καὶ Ἱεροσολύμων,
ἐν τῇ ῥηθείᾳ Ἀγία Συνόδῳ ὁ Πατριάρχης Ἀντιο-
χείας Μάξιμος καὶ ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων Ἰου-
βενάλιος συνεβιάσθησαν πρὸς ἀλλήλους, συμφωνή-
σαντες ἵνα ὁ μὲν πρῶτος ἔχη τὰς δύο Φοινίκας, ὁ δὲ
δεύτερος τὰς τρεῖς Παλαιστίνας, τρίτη δὲ Παλαιστίνη
ἐστὶν ἡ Πετραία Ἀραβία, ἐν ἣ καὶ τὸ Σίναιον Ὄρος.

Ὅτε δὲ μετὰ ὀγδοήκοντα περίπου ἔτη ἐκτίσθη ὑπὸ
τοῦ Αὐτοκράτορος Ἰουστινιανοῦ τὸ ἐπὶ τοῦ Σινᾶ Ὄρους
Μοναστήριον, ἐθεσπίσθη ἵνα ὁ αὐτὸς τοῦ Μοναστηρίου
ἡγούμενος ἦ καὶ Ἐπίσκοπος τῆς Ἐπαρχίας, καὶ ἡ
τάξις αὕτη ἐξηκολούθησεν ἕκτοτε ἐν εἰρήνῃ καὶ ἀρμυ-

νία, μέχρι δὲ τοῦ ΙΕ. αἰῶνος οὐδεὶς φαίνεται ἀρνούμενος ἢ διαμφισβητῶν τὴν κανονικὴν ὑποταγὴν τοῦ Ἐπισκόπου Σιναίου εἰς τὸν Πατριάρχην Ἱεροσολύμων.

Κατὰ τὸ ἔτος 1545 διεκόπη ἡ τάξις τοῦ εἶναι τὸν ἡγούμενον καὶ Ἐπίσκοπον, ἔνεκα τῆς φαυλοβιότητος Ἐπισκόπου τινος Μακαρίου, ἀλλὰ πάλιν ἐπανελήφθη τῷ 1575 ἐπὶ τοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Ἱερεμίου τοῦ Β., ὅτε παρόντος ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Γερμανοῦ, ἐξεδόθη Συνοδικὸν Σιγγίλιον, καθορίζον ἵνα ἐν τῇ Μονῇ ὁ αὐτὸς εἴη πάντοτε Ἠγούμενος καὶ Ἐπίσκοπος, ἐκλεγόμενος μὲν παρὰ τῆς Κοινότητος πάσης τῶν προκρίτων τῆς Μονῆς γερόντων, χειροτονούμενος δὲ κανονικῶς παρὰ τοῦ Ἀγιωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων, ἅτε καὶ τῆς τοιαύτης Ἐπισκοπῆς ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ Ἱεροσολύμων οὔσης.

(Ἴδε Σιγγίλιον Πατριάρχου Ἱερεμίου εἰς φυλλάδιον Ἱερουσαλήμ 1860.)

Συνωδὰ τῇ ἀποφάσει τοῦ ῥηθέντος Σιγγιλίου, οἱ Σιναῖται ἐξελέξαντο Εὐγένιον τινα, ὅστις ἀπελθὼν εἰς Ἱεροσόλυμα ἐχειροτονήθη Ἐπίσκοπος, τοῦτον δὲ ἀποβιώσαντα διεδέχθη ὁ Ἀναστάσιος, καὶ μετ' αὐτὸν προεχειρίσθη ὁ Λαυρέντιος, ἄνθρωπος ἀμαθὴς καὶ βάρβαρος, πολλὰ σκάνδαλα προξενήσας ἐν Αἰγύπτῳ διὰ τῶν ἑαυτοῦ παρανομιῶν ἐπὶ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Κυρίλλου τοῦ Λουκάρεως. Μετὰ τὸν Λαυρέντιον ἐγένετο Ἐπίσκοπος Σιναίου ὁ Ἰωάσαφ, ἐπίσης ἀλαζῶν καὶ σκανδαλοποιὸς, ὅστις ἀφ' οὗ κατετάραξε τὴν Ἐκκλησίαν Ἀλεξανδρείας ἐπὶ τῶν Πατριαρχῶν Γερα-

σίμου Νικηφόρου καὶ Ἰωαννικίου, καθηρέθη τῷ 1646 ἐπὶ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Ἰωαννικίου, παρ' οὗ ἀπελύθη τότε καὶ Σιγγίλιον, κατακρίνον τὰ ἐν Αἰγύπτῳ παρανομήματα τοῦ καθαιρεθέντος.

(Τὸ Σιγγίλιον μετὰ τῆς καθαιρέσεως σώζονται κατεστρωμένα εἰς ἀρχαῖον Κώδικα τοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου Ἱεροσολύμων.)

Τὸν ῥηθέντα Ἰωάσαφ διεδέχθη ὁ Ἀνανίας, χειροτονηθεὶς ἐν Ἱερουσαλήμ ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου Νεκταρίου, ἀλλ' ὑπερέβη τοὺς δύο προκατόχους αὐτοῦ κατὰ τὴν κακίαν καὶ παρανομίαν. Αὐτὸς πρῶτος ὕψωσε νεφαλὴν ἀπειθῆ καὶ ἀποστάτιδα κατὰ τοῦ ἰδίου Πατριάρχου, ἀποσιγήσας τὸ μνημόσυνον τούτου, ὀνομάσας ἑαυτὸν αὐτοκέφαλον καὶ Μακαριώτατον, καὶ πολλὰς ἄλλας παρανομίας διαπράξας ἀπὸ τοῦ ἔτους 1660 ἕως τοῦ 1670, ὅτε ὑπεβλήθη εἰς καθαιρέσιν. Κατὰ δὲ τῶν καινονομιῶν τοῦ ἀποστάτου Ἀνανίου ἐξεδόθησαν ἀλλεπάλληλα Πατριαρχικὰ γράμματα τῶν Πατριαρχῶν Ἱεροσολύμων Νεκταρίου καὶ Δοσιθέου πρὸς τοὺς Σιναίτας, ὡς καὶ τοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Μεθοδίου, καὶ τέλος κατεκρίθησαν Συνοδικῶς διὰ Σιγγιλίου τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἐκδοθέντος τῷ 1671 καὶ ἀποφαινομένου τάδε περὶ τοῦ Ἐπισκόπου Σινᾶ :

α Ὁ τοίνυν Ἐπίσκοπος Σινᾶ, ὡς Ἐπίσκοπος τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων ἀναμφιβόλως ὑπάρχων ὑπ' ἐκείνου κατὰ πᾶσαν ἀνάγκην χειροτονεῖσθαι ὀφείλει, κἀντεῦθεν τὰ κεκανονισμένα περὶ τὴν χειροτονίαν, τὰ τε μνημόσυνον δηλαδὴ καὶ τὸ ὑποτελὲς καὶ τὰ τοιαῦτα, ὡς εἴρηται, διατηρεῖν ἀπαράθραυστα. » Καὶ παρακατιὸν πάλιν λέγει·

« Ὁ τοῦ Σιναίου Ὅρος Ἐπίσκοπος ὅ,τε νῦν καὶ πᾶς τις ἄλλος μετ' αὐτὸν, ὁ κατὰ καιροὺς χρηματίσων, εἶη καὶ διατελῆ ὑποκείμενος τῷ Ἁγιωτάτῳ Πατριαρχικῷ Θρόνῳ τῶν Ἱεροσολύμων, καὶ κείθεν τὴν χειροτονίαν λαμβάνη ἀδωροδοκῆτως, καὶ τοῦ Πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων μονομονεύη κατὰ χρέος κανονικόν. »

(Ἴδε Σιγγίλιον Πατριάρχου Μεθοδίου εἰς φυλλάδ. Ἱερουσαλήμ.)

Μετὰ τὴν καθαίρεσιν τοῦ Ἀνανίου, οἱ Σιναίται Πατέρες ἐξελέξαντο ὑποψήφιον τὸν Ἰωαννίκιον, καὶ ὑπέβαλον τὴν ἐκλογὴν τούτου καὶ τὰς μετ' αὐτοῦ συμφωνίας τῶν εἰς τὸν Πατριάρχην Ἱεροσολύμων Δοσίθεον, κατὰ τὴν ἀρχαιοτέραν ἐπικρατοῦσαν τάξιν. Ὅθεν ἀποσταλεὶς ἐχειροτονήθη εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ἐπανέστρεψεν εἰς τὸ Σίναιον Ὅρος φέρων, κατὰ τὴν αἴτησιν τῶν Πατέρων, Σιγγίλιον τοῦ ῥηθέντος Πατριάρχου Δοσιθέου ἐπικυρωτικὸν τῶν συμφωνιῶν αὐτῶν. Ὁ δὲ Ἀνανίας προσποιηθεὶς τότε μεταμέλειαν, κατῴρθωσε διὰ παρακλήσεως τῶν Πατέρων νὰ ἀπαλλαγῆ τοῦ βάρους τῆς καθαιρέσεως, ἀλλὰ τὴν κακόφρονα γνώμην μηδὲν μεταβαλὼν, περιεφέρετο τῆδε κακέϊσε παρανομῶν, καὶ τέλος εἰς Βυζάντιον καταντήσας μετὰ τινῶν ὁμοφρόνων του, πλεῖστα κατειργάσατο σκάνδαλα κατὰ τῶν Πατριαρχῶν. Διὸ ἐπὶ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Ἰακώβου (1687) ἐξεδόθη ἕτερον Σιγγίλιον, ἐξελέγχον τὴν ἀπόνοιαν τοῦ Ἀνανίου, ἀπορῥαπίζον τὰς παρανόμους τούτου καινοτομίας, καὶ ἀνακηρύττον συνωδὰ τοῖς προεκδοθεῖσι Σιγγίλιοις τὰ κανονικὰ δίκαια τοῦ Πατριαρχικοῦ θρόνου

τῶν Ἱεροσολύμων, περὶ ὧν καὶ ἀποφαίνεται οὕτω :

« Ὁ δὲ τοῦ Σιναίου Ὅρος Ἐπίσκοπος, ὅ,τε τῆς ἡμέρας καὶ πᾶς τις ἕτερος μετ' αὐτὸν κατὰ πάντα καιρὸν, ὡς ἐκ τοῦ πάλαι ἀρχαίου, ὑπάρχη καὶ λέγεται καὶ παρὰ πάντων γινώσκηται Ἀρχιεπίσκοπος ὑποκείμενος τῷ Πατριαρχικῷ Θρόνῳ τῶν Ἱεροσολύμων, ὡς ὑπ' ἐκείνου τὴν χειροτονίαν λαμβάνων τοῦ Πατριάρχου, καὶ πρὸς ἐκείνον τὴν ἀναφρὰν κεκτημένος. Τό τε Σίναιον Ὅρος Θρόνος εἰκοστὸς τέταρτος τῶν ὑποκειμένων ἐκείνῳ Θρόνων ἐντεταγμένος, καθάπερ ἐν πολλοῖς τῶν Ἀρχιερατικῶν Θρόνων Καταλόγοις καὶ τῷ ἐν Ἱεροσολύμοις Τακτικῷ διάδηλον γίνεται. »

(Ὅρα τὸ Σιγγίλιον εἰς φυλλάδιον Ἱερουσαλήμ.)

Ἀκολούθως καὶ ἐπὶ Καλλινίκου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως (1688-1689), διαρκούντων ἔτι τῶν σκανδάλων, ἐξεδόθη Συνοδικὴ Ἐπιστολὴ πρὸς τοὺς Μητροπλίτας Μολδοβλαχίας καὶ Οὐγγροβλαχίας (Ὅρα φυλλάδιον Ἱερουσαλήμ.) καὶ Τόμος Συνοδικὸς περιέχων πάντα τὰ προεκδοθέντα Σιγγίλια, καὶ ἐξελέγχων πάσας τὰς παρανόμους καινοτομίας τοῦ Ἀνανίου καὶ τῶν ὁμοφρόνων αὐτοῦ. Ἐκ τοῦ Τόμου τούτου παραθέτομεν τὸ ἐξῆς ἀπόσπασμα :

« Τούτου χάριν τῷ κανονικῷ στοιχοῦντες ἔθει τῆς Ἐκκλησίας, γράφομεν διὰ τοῦ παρόντος Τόμου καὶ ἀποφαινόμεθα συνοδικῶς μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς Ἱερωτάτων Ἀρχιερέων καὶ ὑπερτίμων, τῶν ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, ἵνα τὰ πρὸ ἡμῶν ἐκδοθέντα Πατριαρχικὰ καὶ Συνοδικὰ γράμματα πρὸς ἀνατροπὴν μὲν καὶ ἀνασκευὴν τῶν ἐπινοηθέντων νεωτερισμάτων ὑπὸ τοῦ λογισθέντος Ἐπικόπου Σινᾶ τοῦ Ἀνανίου, ἐπισύστασιν δὲ καὶ διαφέντευσιν

τῶν οἰκείων καὶ κανονικῶν προνομίων τοῦ Ἁγιωτάτου Πατριαρχικοῦ Θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων, ἔχωσι τὸ κύρος καὶ τὴν ἰσχὺν καὶ τὸ ἐνεργοῦν, μόνιμα διαμένοντα καὶ ἀμετάθετα μέχρι παντός. Ὁ δὲ Ἀρχιεπίσκοπος τοῦ Σινᾶ Ὄρους, κατὰ τὴν περίληψιν τῶν αὐτῶν γραμμάτων, ὑπάρχει, καθάπερ ἦν ἐξ ἀρχῆς, ὑποκείμενος τῷ Πατριαρχικῷ Θρόνῳ τῶν Ἱεροσολύμων, χειροτονούμενος ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Πατριάρχου, πρὸς ἐκεῖνον τε τὴν ἀναφορὰν ἔχων, καὶ μνημονεύων αὐτοῦ κανονικῆ θεσμοθεσίᾳ. »

Μετὰ δὲ παρέλευσιν ἐγὼς ἔτους ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ εἰρημένου Τόμου, ἐξεδόθη καὶ Γράμμα Συνοδικόν, ἐκτιθέμενον εἰς πλάτος τὰς παρανομίας τοῦ Ἀνανίου, ὅπερ ἀνεγνώσθη εἰς ἀπάσας τὰς Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως, πρὸς πληροφορίαν τῶν εὐσεβῶν Χριστιανῶν.

(Ὁ Συνοδικὸς Τόμος μετὰ τοῦ Γράμματος σώζονται κατεστρωμένα εἰς Κώδηκα Ἱερουσαλήμ.)

Ἵστερον δὲ πάλιν τῷ 1691 ἐξεδόθη ἕτερον Σιγγίλιον ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου Καλλινίκου, καὶ ἐγκύκλιος Συνοδικὴ ἐπιστολὴ, πεμφθεῖσα πρὸς τοὺς ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις Ἀρχιερεῖς. Παραθέτομεν καὶ ἐξ ἐκείνου τοῦ Σιγγιλίου τὰ ἐξῆς :

« Ὁ δὲ τοῦ Σινᾶ Ὄρους Ἐπίσκοπος, κατὰ τὴν τάξιν αὐτοῦ, τὸν τεῦθεν ὑπάρχει καὶ ὀνομάζεται Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος, καὶ παρὰ πάντων οὕτω γινώσκειται καὶ οὕτω γράφεται, τῷ Πατριαρχικῷ Θρόνῳ τῶν Ἱεροσολύμων ὑποκείμενος, καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου Πατριάρχου τῶν Ἱεροσολύμων κανονικῶς χειροτονούμενος, καὶ μνημονεύη κατὰ χρέος τοῦ κανονικοῦ ἐκείνου ὀνόματος ἐν πάσαις ταῖς ἱεραῖς τελεταῖς ἀπαραιτητῶς, καὶ εἰς

αὐτὸν ἔχη τὴν ἀναφορὰν ὡς πρὸς ἰδίαν ἀρχὴν, εὐθυνόμενος ὑπ' αὐτοῦ. »

(Σώζονται καὶ ταῦτα ἐν Κώδηκι Ἱερουσαλήμ.)

Ὁ αὐτὸς Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Καλλινίκος ὁ Β', ἐπὶ τῆς τρίτης Πατριαρχείας αὐτοῦ (1695), ἐξέδωκε καὶ ἕτερον Συνοδικόν Σιγγίλιον, σωζόμενον ἐν Κώδηκι Ἱερουσαλήμ, ἐξ οὗ παραθέτομεν τὰ ἐξῆς :

« Γράφομεν καὶ Συνοδικῶς ἀποφαινόμεθα, ἵνα τὰ παρ' ἡμῶν καὶ τὰ κατὰ καιροὺς διαφόρους παρεληλυθότας παρὰ τῶν Ἁγιωτάτων Πατριαρχῶν Γράμμασι Συνοδικοῖς τεθεσπισμένα τὸ κύρος ἔχωσιν ἀπαραμείωτον καὶ ἀπαραχάρακτον, καὶ τὴν μὲν Ἐπισκοπὴν τοῦ Σιναίου Ὄρους μένειν ἀδιάσπαστον παρὰ τοῦ Ἁγιωτάτου Θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων, καὶ τὴν κανονικὴν κλίσιν καὶ ἀναφορὰν αὐτῆς ἔχειν πρὸς ἐκεῖνον, τὰς τε χειροτονίας παρ' ἐκείνου λαμβάνειν, καὶ τὸ κανονικὸν μνημόσυνον τοῦ Πατριαρχικοῦ ὀνόματος ἀπαραλείπτως ποιεῖσθαι, ὥστε μηδένα εἰσέπειτα τολμῆσαι ἀπ' ἐναντίας ἵεναι τοῖς Πατριαρχικοῖς Προνομίοις, ἅτινα διὰ τῶν κατὰ καιροὺς ἐξενεχθέντων Πατριαρχικῶν καὶ Συνοδικῶν Γραμμάτων ἐπεκύρωτο. »

Οἱ Ἐπίσκοποι τοῦ Σιναίου Ὄρους ἐχειροτονοῦντο καὶ ὠνομάζοντο ἀπλῶς Θεοφιλέστατοι Ἐπίσκοποι. Πρῶτος δὲ ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων Νεκτᾶριος ὠνόμασεν ἐν τῇ χειροτονίᾳ Ἀρχιεπίσκοπον τὸν εἰρημένον Ἀνανίαν, κατὰ φιλοτιμίαν Πατριαρχικὴν, καὶ μετ' ἐκεῖνον ὁ Πατριάρχης Δοσίθεος τὸν Ἰωαννίκιον. Ἄλλ' ἐπειδὴ οὗτος ἐφάνη ὕστερον συνευδοκῶν ταῖς παρανομίαις τοῦ Ἀνανίου, ὑπεβιάσθη πάλιν τῷ 1695, Συνοδικῆ ἐγκρίσει, εἰς τὴν κλῆσιν τοῦ λιτοῦ Ἐπισκό-

που, πρὸς ταπείνωσιν τῆς αὐτοῦ ὑπερηφανείας. Τοῦτο μαθὼν ὁ Ἰωαννίκιος εἰς Βλαχίαν, ἔνθα ἔτυχε τότε ἀποδημῶν, ἔδραμεν εἰς Κωνσταντινούπολιν, καὶ προσπεσὼν τῷ Πατριάρχῃ Ἱεροσολύμων Δοσίθεῳ ἐζήτησε συγχώρησιν, καὶ παρεκάλεσε θερμῶς ἵνα ἐπαναχθῆ εἰς τὴν τιμὴν τῆς ἀρχιεπισκοπικῆς προσηγορίας προβαλλόμενος μεσίτην καὶ τὸν τότε ἡγεμόνα Οὐγγροβλαχίας Ἰωάννην Κωνσταντῖνον Βασαράβαν, διὰ ὃ Πατριάρχης Δοσίθεος ἠξίωσεν αὐτὸν συγγνώμης μετὰ πατρικῆς ἀγάπης καὶ ἐπιεικειᾶς, καὶ διὰ Πατριαρχικοῦ Σιγγιλίου ἀπένειμεν αὐτῷ τὸν τίτλον τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τῷ 1696. Ἐκ τοῦ Σιγγιλίου τούτου παραθέτομεν τὰ ἀκόλουθα :

« Ὅθεν καὶ γράφοντες διὰ τοῦ παρόντος ἀποφαινόμεθα ἵνα ἔχη καὶ πάλιν τὴν προτέραν αὐτοῦ κλῆσιν καὶ εὐφημον προσηγορίαν ὁ Θεοφιλέστατος Ἀρχιεπίσκοπος τοῦ Σιναίου Ὅρους κύρ Ἰωαννίκιος, ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ συλλειτουργὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος, ἀναντιρρήτως καὶ ἀναμφισβητήτως, Ἀρχιεπίσκοπος διὰ παντὸς καὶ ὧν καὶ ὀνομαζόμενος, καὶ παρὰ πάντων διαγιγνωσκόμενος, καὶ ὑπογραφόμενος, τῷ Πατριαρχικῷ μόνῳ Θρόνῳ τῶν Ἱεροσολύμων ὑποκείμενος, κατὰ τοὺς ὑποκειμένους Ἀρχιεπισκόπους τοῖς Πατριαρχικοῖς Θρόνοις, ὁποῖοι ὑπάρχουσιν ὑποκείμενοι τῷ Θρόνῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὁ Ἡροικοννήσου, ὁ Κασανδρείας, ὁ Καρπάθου, ὁ Σάμου καὶ οἱ τῶν Κυκλάδων νήσων Ἀρχιερεῖς, καὶ τὸν Πατριάρχην γινώσκων ἀρχὴν τῆς ἀρχιερατείας αὐτοῦ, καὶ κατὰ χρέος μνημονεύων τοῦ κανονικοῦ αὐτοῦ ὀνόματος, ὡς οἱ Θεῖοι Κανόνες διακελεύουσι, καὶ πρὸς αὐτὸν τὴν ἀναφορὰν ἔχων καὶ τὴν ἀνάκρισιν. Ἐκαστος γὰρ

ἔθεν ἔσχε τὴν χειροτονίαν, ἐκεῖ καὶ τὴν ἀναφορὰν ἀναγκαίως συνείληφεν ὡσαύτως καὶ πάντας τοὺς μετ' αὐτὸν χειροτονηθησομένους κατὰ ταῦτά χωρεῖν ἀποφαινόμεθα, ἀρχιεπισκόπους δηλονότι τοῦ Σιναίου Ὅρους προχειρίζεσθαι, καὶ πανταχοῦ Ἀρχιεπισκόπους γνωριζομένους καὶ φημιζομένους διατελεῖν . . . »

Τῷ 1700 παραιτηθέντος τοῦ Ἰωαννικίου διὰ τὰς τοῦ γήρατος ἀσθενείας, οἱ Σιναῖται Πατέρες ἐξελέξαντο ὑποψήφιον τὸν Ἱερομόναχον Κοσμᾶν, καὶ δι' ἀναφορᾶς ὑπέβαλον εἰς τὸν Πατριάρχην Ἱεροσολύμων Δοσίθεον τὴν ἐκλογὴν τοῦ ὑποψηφίου καὶ τὰς μετὰ τούτου συμφωνίας αὐτῶν, καὶ ἐζήτησαν ἵνα τελεσθῆ ἡ κανονικὴ χειροτονία ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ συγχρόνως ἐπικυρωθῶσιν αἱ συμφωνίαι αὐτῶν διὰ Πατριαρχικοῦ Σιγγιλίου, ἅπερ καὶ ἐγένοντο συνωδᾶ τῇ ἀνέκαθεν ἐπικρατούσῃ τάξει. Ἀλλὰ μετ' οὐ πολὺ ἀνεφύησαν ἔριδες καὶ φιλονεικίαι τῶν Πατέρων πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Κοσμᾶν, ὡς μὴ τηροῦντα τὰ ἀπὸ κοινοῦ συνομολογηθέντα. Διὸ ὅτε ἀρχιεπίσκοπος καὶ μέλη τινα τῆς Ἀδελφότητος ἀνῆλθον εἰς Κωνσταντινούπολιν τῷ 1705 πρὸς τὸν Πατριάρχην Δοσίθεον, καὶ ἐνταῦθα καταρτισθέντες διὰ τῶν συμβουλῶν τοῦ αὐτοῦ Πατριάρχου, νουθετηθέντες δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Γαβριὴλ καὶ τοῦ σοφωτάτου Αὐθέντου ἐξ ἀπορρήτων Ἀλεξάνδρου, διηλλάγησαν πρὸς ἀλλήλους καὶ εἰρήνευσαν. Συγχρόνως δὲ, πρὸς ἐξάλειψιν πάσης ἀφορμῆς ἐρίδων ἐν τῷ μέλλοντι, ἐξεδόθη Τόμος Συνοδικὸς ἐν μεμβράναις, διασαφῶν ἐν τοῖς καθ' ἕκαστα καὶ καθορίζων τὸν τρόπον, καθ' ὃν ὄφειλον

διοικεῖσθαι τὰ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ. Ἐκ τοῦ Τόμου τούτου παραθέτομεν τοὺς ἐφεξῆς δύο ὅρους :

« ΙΔ'. Πάντας διάγειν καὶ ζῆν κοινοβιακῶς, καὶ μηδένα κατ' ἰδίαν χρῆσθαι μαγειρείοις, μήτε αὐτὸν τὸν Ἀρχιεπίσκοπον, εἰ μὴ τυχὸν διὰ χρεῖαν ἀσθενοῦντος ἀδελφοῦ, ἢ ὑποδοχῆν ξένου. — ΙΕ'. Τὰς ῥηθείσας τάξεις καὶ διαταγὰς ὀφείλουσι καὶ πάντες ὁμοῦ κοινῶς διαφυλάττειν, καὶ ἕκαστος κατὰ τὸ ἀνήκον αὐτοῦ μέρος. Εἰ δέ τις φανῆ παραβάτης γενόμενος, ἀδελφὸν μὲν κρίνεσθαι ὑπὸ τῆς Συνάξεως, καὶ παιδεύεσθαι ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ τῆς Συνάξεως, ἂν δὲ αὐτὸς ὁ Ἀρχιεπίσκοπος φωραθῆ παραβαίνων ταύτας, καὶ νοθετούμενος ὑπὸ τῆς Συνάξεως μὴ διορθωθείη, ἀναφέρεσθαι τὴν κατ' αὐτοῦ ἀγωγὴν ὑπὸ τῶν Πατέρων πρὸς τὸν κατὰ καιροὺς Ἀγιώτατον Πατριάρχην τῆς Ἀγίας Πόλεως Ἱερουσαλήμ, πρὸς ὃν καὶ τὴν ἀναφορὰν ἔχει, καὶ παρ' οὗ τὴν χειροτονίαν διωρισμένως λαμβάνει, καὶ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ὀφείλει μνημονεύειν ἐν ταῖς ἱεραῖς τελεταῖς, ἅτε ὑπὸ τὸν αὐτὸν Ἀγιώτατον Θρόνον τελῶν τῆς Ἱερουσαλήμ, ὥστε παρ' αὐτοῦ διορθοῦσθαι, πνευματικῶς, ἢ παιδεύεσθαι κανονικῶς. »

(Ὁ Συνοδικὸς τόμος σώζεται ἐν τῷ ἀρχαίῳ Κώδῃκι τοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων)

Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1705 μέχρι τοῦ 1782 ἐπεκράτησεν εἰρήνη καὶ ἁρμονία, καὶ ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ ἡ Ἱερά Σιναϊτικὴ Ἀδελφότης μετὰ τῶν ὑπαρξάντων Ἀρχιεπισκόπων διετέλεσαν θεοφιλῶς κυβερνώμενοι, καὶ τὰ κανονικὰ προνόμια τοῦ Πατριαρχικοῦ θρόνου τῶν Ἱεροσολύμων μηδαμῶς ἀθετοῦντες. Κατὰ δὲ τὸ ἔτος 1782 ἐταράχθησαν ὑπὸ ψευδοῦς τινος φήμης

παριστώσης ὅτι ὁ τότε Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας διανοεῖτο δῆθεν ἵνα συνενώσῃ τῷ ἑαυτοῦ θρόνῳ τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν τοῦ Σινᾶ, καὶ ἀποστείλαντες εἰς Κωνσταντινούπολιν τινὰς τῶν Πατέρων, ἐδεήθησαν ὅπως διὰ νέου Συνοδικοῦ Γράμματος ἐπικυρωθῶσιν αἱ ἀποφάσεις τῶν Πρεσβυγενῶν Πατριαρχικῶν καὶ Συνοδικῶν Σιγγιλίων. Ἐφ' ᾧ ἐδόθη πρὸς αὐτοὺς τοιοῦτον Σιγγίλιον, ἐπικυροῦν τὰ προεκδεδομένα ἀρχαιότερα καὶ ὀνομαστὶ τὸ τοῦ Πατριάρχου Ἱερεμίου (1575), τὸ τοῦ Πατριάρχου Μεθοδίου (1671), καὶ τὸ τοῦ Πατριάρχου Γαβριήλ (1705.)

(Τὸ Σιγγίλιον τοῦτο ὑπάρχει ἐκδεδωμένον τῷ 1860 εἰς φυλλάδιον ἐπιγραφόμενον, Ἀναπλήρωμα, ὑπὸ τοῦ πρώην Σιναίου Κ. Κυρίλλου.)

Μετὰ ταῦτα ἐπεκράτησε πάλιν διαρκῆς εἰρήνη καὶ ἁρμονία ἕως τοῦ ἔτους 1859, ὅτε ἐξεβράβησαν δίκην θυέλης τὰ γνωστὰ τῆς χειροτονίας τοῦ πρώην Σιναίου σκάνδαλα.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ.

Ἐκ πάντων τῶν προδηλωθέντων ἀποδείκνυται τρανῶς, ὅτι καθ' ὅλας τὰς ἀρχαιοτέρας ἐποχὰς καὶ περιστάσεις οἱ Ἀγιώτατοι Πατριάρχαι καὶ αἱ περὶ Αὐτοὺς Ἱεραὶ Σύνοδοι διεφλέγοντο ὑπὸ ἀγάπης καὶ θαυμασίου ζήλου ὑπὲρ τῶν δικαίων τῶν Πατριαρχικῶν

Θρόνων, καὶ προθύμως ἠγωνίζοντο ἐκάστοτε πρὸς κα-
τάπαυσιν τῶν ἀναφυσμένων σκανδάλων, ἀφορῶντες
εἰς τὸ καθόλου συμφέρον καὶ τὴν εὐστάθειαν τῶν Ἁ-
γίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν. Ἐν τοῖς ἐσχάτοις ὁμως
καιροῖς ὁ ζῆλος οὗτος ψυχρανθεὶς κινδυνεύει νὰ κατα-
πέση, καὶ ἤδη περιμένει στήριξιν καὶ ἀναζωπύρωσιν
παρὰ τοῦ Παναγιωτάτου καὶ Τρισεβάστου Πατριάρχου
Κυρίου Γρηγορίου, ὃν σύμπαν τὸ Ὁρθόδοξον πλήρωμα
ἐπευφήμησεν ἀναβαίνοντα τὸ δεύτερον εἰς τὸν Οἰκου-
μενικὸν Θρόνον, καὶ βοῶντα θεοφρόνως ὡς οἱ τῶν
Ἁγίων Οἰκουμενικῶν Συνόδων Πατέρες, κρατεῖτωσαν
οἱ Ἱεροὶ Κανόνες, κρατεῖτω τὰ δίκαια τῶν Ἁγίων Ἐκ-
κλησιῶν.

SISMANOGLIO
MEGANO